

[Landbrugsministeren.]

ind her i Landet, saa opnaar man disse Priser i det lange Løb. Det eneste, der kan hindre det, er Spekulation, og man kan kun spekulere i en vis Tid, thi ingen vil give mere for udenlandsk Korn end for dansk Korn. (*Utræk:* Det passer ikke).

Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil betale mere, men han kan være overbevist om, at ingen kornkøbende Landmænd vil betale 1 Øre mere for udenlandsk Korn end for indenlandsk, hvis det ikke har højere Foderværdi, selvfølgelig vil de ikke det. Det vil de for det første ikke af økonomiske Grunde, og dernæst vil de det ikke, fordi de ikke har den fjerneste Interesse i at gøre det. Jeg ved godt, at nogle har paastaaet, at det kornkøbende Landbrug systematisk har købt udenlandsk Korn for at faa Penge i Kornpuljen, men en saa stor Offervilje tror jeg ikke der findes hos den enkelte, thi han har ikke den fjerneste Garanti for, at hans Nabo bærer sig ad paa samme Maade. Derfor vil man ogsaa se, at de Priser, der opnaas i Øjeblikket, er de kornselgende Landmænd utilfredse med, ligesom de kornkøbende Landmænd er utilfredse med dem; det er netop, fordi de ligger paa den Linie, der indeholdes i Kornloven, 11—13 Kr.

Man har dernæst spurgt om, hvilken Betydning en Importregulering for Korn har, naar der samtidig er indført den Bestemmelse, at enhver, der kan dokumentere, at han har Brug for flere Valutaattester, kan faa dem. Det sidste er en absolut Betingelse, for det er, som jeg sagde før, fuldkommen urimeligt, at man har en Kornordning, der hæver Priserne gennem en Afgift, hvis man bagefter gennemfører Importregulering eller Forbud, der presser Priserne ud over det, der er opnaaet Enighed om i Kornloven. Forholdet er det, at Valutacentralen ønsker at have Kontrol med, hvor mange Valutaattester der er i Kraft, og navnlig i Aar, hvor det viser sig, at man ikke tilnærmelsesvis behøver at indføre, hvad der tidligere er blevet indført, men dette er en Sag for sig. Det er vel nødvendigt for Valutacentralen at have denne Kontrol; men man maa have den Bestemmelse, at de, der kan dokumentere, at de har Brug for flere Valutaattester, har Krav paa at faa dem, thi det er ganske urimeligt, at der kan handles med Valutaattester og betales Afgift af Valutaattester.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde, at alle vidste jo, at han ønskede, man skulde have en Svineregulering, som skulde hvile paa den tidligere Produktion. Det ærede Medlem ønsker, at den skal hvile

paa den tidligere Produktion..... ja, det er det ærede Medlem, jeg taler til; det ærede Medlem er jo saa videbegærlig; saa vilde det ogsaa være heldigt, om han hørte efter, naar man vil svare paa hans Spørgsmaal... Men det ærede Medlem kan nu være overbevist om, at hvis han gaar Sogn for Sogn igennem og sammenligner Landmændene, inden for de større, de middelstore og de smaa Landmænds Kredse, og tager dem i Grupper hver for sig, saa vil han se, at jo mere velhavende Landmændene er, jo flere Svinekort vil de gennemgaaende have faaet.

Hvis man vil gennemføre dette Princip fuldt ud, saa vil de allerfattigste, hvad enten det er blandt Husmændene, Gaardmændene eller Godsejerne, faa de færreste Kort. Derfor vil det være det mest urimelige Grundlag at bibeholde i en Tid, hvor Svinproduktionen er langt den mest lønnende i Landet, medens alle de andre Produktioner er overordentlig tarveligt aflønnet i Forhold til denne. Det vil være en saa ubegrivelig Form for Uddeling af Svinekort, da den vil være til Fordel for de mest velhavende inden for samtlige Grupper, at jeg tror, ikke engang det ærede Medlem vil fastholde den, hvis han faar tænkt sig en lille bitte Smule om.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, at det er ikke nogen ny Teori, at Landbrugets Udøvere, baade de, der ejer den danske Jord, de saakaldte Ejere, og deres Arbejdere i mange Henseender har samme Interesser. Det er selvsagt, at hvis Forholdene er saaledes, at det er ganske urentabelt at drive Landbrug og Landbrugerne kun kan faa overordentlig smaa Priser for de Produkter, de kan sælge, bliver det vanskeligt for Landarbejderne at faa samme Løn som under gunstigere Forhold.

Naar det ærede Medlem siger, at man ganske roligt kan undlade at gennemføre Kornloven, saa taler det ærede Medlem enten imod bedre Vidende, eller ogsaa har han ikke fulgt det fjerneste med i Forhandlingen om disse Spørgsmaal. Thi hvis han har fulgt det mindste med, maa han vide, at de to Ting, Kornlov og Lov om Svineregulering, hører nøje sammen, den første er til Fordel for de større Landmænd, og den sidste til Fordel for de smaa. Det er urimeligt, og det vil heller ikke være rigtigt at gennemføre den ene af disse Love og lade den anden ligge. Det kan ikke nytte i disse Tider at ville virke for at gennemføre Foranstaltninger, som udelukkende tager Sigte paa Forbedringer og nogenlunde taalelige Vilkaar for den ene Del af Landbruget, o